

Бързоконци бѣха изпратени до всички села да възвестятъ възстанието. Селянитѣ възстанаха, напустаха селата, дигнаха жени, деца и се скриха по горитѣ.

ЗАЩИТА.

Не е достатъчно да се обяви една община за свободна. Сега иде най-главното: да се защити тя отъ неприятеля. Никой не се е лъгалъ отъ мисълта, че турцитѣ ще предадатъ тъй лесно своето царство.

Бенковски взема съ себе си сто конника, знаменосеца Крайчо Самоходовъ съ малкото знаме, секретаритѣ си и на връхъ Гергьовденъ потегля по селата да въодушевява народа и да дава команда за защита. Най-първо съ гвардията си той пристига въ село Петричъ. Въоръжениятъ и възстаналъ народъ го посреща като царъ. Свещеникътъ, облѣченъ и съ кръстъ въ ржка, гръмогласно пѣе, чете молитви, дава благословии, а следъ това гайди и народно хоро.

Ненадейно народътъ изтръпва. Чуватъ се виковете: „турцитѣ идатъ откъмъ Златица!“ Юнацитѣ напушатъ хорото, затичатъ се на позициитѣ — боятъ започва. . . Бенковски се изкачва на високъ баиръ и праща гвардията си да помага. Черешовото топче отчаяно пука и праща нѣколко кантарски тупузи къмъ турцитѣ. Ставатъ нѣколко сбивания и турцитѣ отстѣпватъ, като прибиратъ своитѣ убити и ранени. Това бѣ първата победа.

Бенковски, зарадванъ, напуска позицията и тръгва по другитѣ села. Той стига въ Сестримо. Свещеницитѣ и селянитѣ го срѣщатъ като царъ и въвеждатъ въ църквата. Българитѣ за пръвъ пѣтъ виждатъ въоръжени християни да влизатъ въ църквата, препасани съ сабли и револвери на кръста. Всички